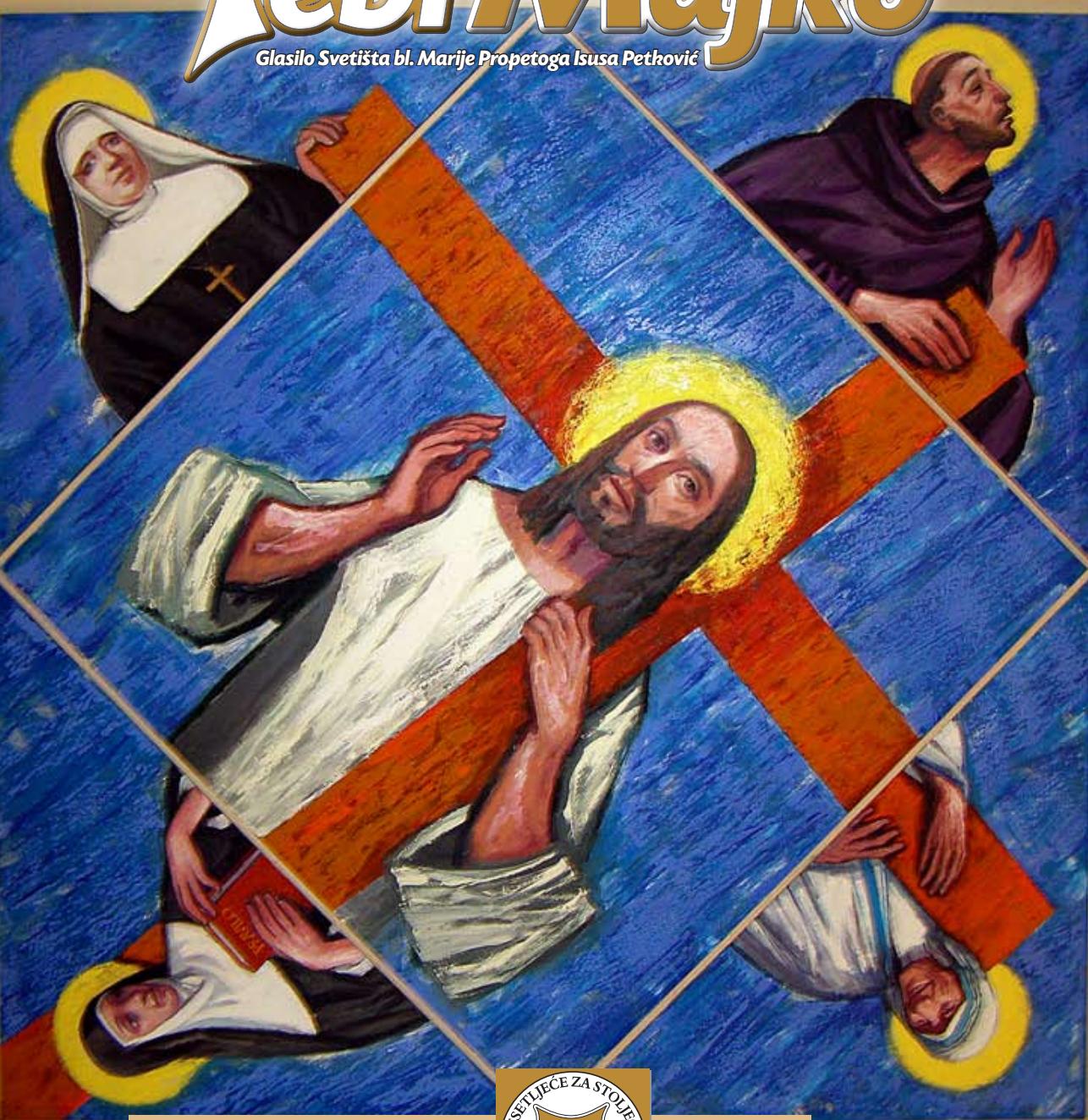

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. veljače 2012. • br. 1 • god. VI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasmina Gašparović

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Vlatka Bratinščak

4 Iskustvo Božjega milosrđa
u životu Marije Petković

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga

10 O veličini dana utjelovljenja vječne Riječi
12 Božja dobročinstva
16 Providnost i ljubav Božja u našoj družbi
18 Pouzdanje u Boga

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

20 Borba za uzdržavanje i napredak
Družbe po svetoj providnosti

Blaženici u čast...

Mato Matić

23 Blažena Marija Propetoga Isusa

Zagovori bl. Marije Propetoga...

L. K.

24 Obostrana ljubav na prvi pogled!

Djelovanje Kćeri Milosrđa...

s. M. Albina Mašina

26 »Noćas mir i ljubav sjaj,
zvoni pjesma nebeska –
sretan Božić, Hrvatska!«

s. M. Angelina Tokić

28 Zimske radosti predbožićnoga
koncerta u Uskoplju

Marijana Buljat

29 Andeli za anđele

s. M. Jasmina Gašparović

30 »Pa je se njoj molim svaki dan!«

Lucija Janjalija

31 Karitativna grupa »Ruđerovo srce«
u klasičnoj gimnaziji u Dubrovniku

Događanja u župi Svih svetih...

s. M. Danijela Škoro

32 Ljubav na djelu...

35 Zamolbe, zahvale, obavijesti...

U hrvatskoj misiji u Vancouveru

s. M. Alojzija Banović s djecom u očuvanju
hrvatske prepoznatljivosti.

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasmina Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Pozvani smo da rastemo u svome kršćanskom životu i da razvijamo dar vjere koji smo primili od Gospodina. On nas poziva da s pouzdanjem u njegovu dobrotu otvorimo svoja srca i primimo sve što nam u svojoj dobroti nebeski Otac želi darovati. Istinska vjera i pouzdanje u Boga vodili su bl. Mariju Propetoga na njezinu životnom putu o čemu nam nedvojbeno svjedoči:

»Vjerujem u Boga Oca Svetogog. On je svemogući – sve može učiniti. On je stvorio nebo i zemlju *iz ništa*. On znade sve sklonosti duše naše, pa će dati i sve potrebite milosti. Sve je *iz ništa* stvorio. Vjerujem da je svemoguć, vjerujem da je Otac i da će sve dati što nam je potrebito za dušu i tijelo« (Kapitul, 19. srpnja 1931.).

Uvijek je u srcima svojih sestara nastojala probuditi živu vjeru, jer je ona snaga u našem životu, ona je znak našega pouzdanja i prihvatanja onoga o čemu nas je Krist za svoga zemaljskoga života poučavao i o čemu je svojim životom svjedočio:

»U svim svojim poučavanjima Isus preporučuje živu vjeru, po kojoj će svaki od nas biti nagrađen. To dokazuju mnoga čudesna kojima je Isus nagradio mnoštvo – videći njihovu vjeru i samo prolazeći među njima, jer on je poznavao i poznaje vjeru svakog srca« (Kapitul, 20. siječnja 1957.).

Blažena Marija Propetoga s pouzdanjem u Gospodina započela je veliko djelo osnivanja Družbe Kćeri Milosrđa. Oslanjajući se samo na njega i njegovu providnost, a ne na materijalna sredstva, Družba je napredovala i rasla. I nama danas, kako njezinim sestrama, tako i svima koji se zovu Kristovim imenom, potrebna je ta velika kropicstvo vjere da bismo mogli rasti na svom putu kršćanskoga života i ostvarivati ono na što nas Gospodin poziva, a posebice da rastemo u međusobnoj ljubavi i ljubavi prema Bogu. Neka nas u današnjim vremenima koja svojim događanjima naša srca često ispunjavaju nemirom, nesigurnošću i strahom vodi vjera i pouzdanje u Gospodina čime se odlikovala naša blaženica:

»Neka pouzdanje u Boga ulijeva mir u vaše duše i prati napredak vaših djela. Od velike vjere rađa se pouzdanje, a od pouzdanja izvire ljubav – a s ljubavlju, vjerom i ufanjem stvaraju se djela za Boga« (Pouka, 16. travnja 1950.).

s. M. Vlatka Bratinščak,
vjeroučiteljica u Srednjoj školi
Novska u Novskoj

2. *Iskustva Božjega milosrđa u životu Marije Petković¹*

Bog je aktivan u milosnom djelovanju. Veliki biblijski likovi, poput apostola Pavla, svjedoče nam o milosnim Božjim zahvatima koji iz korijena mijenjaju osobu i omogućuju joj ostvarivanje Božjega poslanja.

Neki od prijelomnih trenutaka u životu Marije Petković izrazito upućuju na djelovanje Božjega milosrđa i njegove očinske brige za nju. Već ju je u djetinjstvu i mladenačkoj do-

bi Bog pripremao za zahtjevno poslanje. Nakon puno duševnih borbi, iz beskrajne Očeve ljubavi i milosrđa rođena je Družba Kćeri Milosrđa. Marija Petković se uvijek osjećala dužnicom Očeve milosrđa i stoga je njegovo milosrđe uvijek zazivala. A brojna su svjedočenja Božjega milosrđa u njezinu životu i životu Družbe koju je utemeljila i vodila.

Blatska djeca
su svakodnevno
u blaženičinu
svetištu.

¹ Drugo prilagođeno poglavlje iz diplomskoga rada s. M. Vlatke Bratinščak: »Plodovi milosrđa. Biblijska pozadina života i učenja Marije Propetoga Isusa Petković«, izrađenoga pod vodstvom prof. dr. Ivana Dušandžića na katedri Svetoga pisma Novoga zavjeta na Katehetskom institutu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 2004.

2.1. Djetinjstvo i mladenaštvo

U autobiografskim zapisima Marija osobno svjedoči da je već u djetinjstvu bila osobito dijete kojemu su se svi divili. Razumna i dražesna, bijele puti, zlatnih kosa i bistrih očiju bila je zanimljiva obitelji i susjedstvu. Ipak, nitko iz okoline nije poznavao nutrinu te djevojčice u koju je zahvatio Gospodin već od njezine najranije mladosti. Udijelio joj je milost da se sjeća i najranijega djetinjstva, čak i događaja prije navršene godine dana.² Sama zaključuje da ju je time Gospodin želio poučiti da dijete razumije i osjeća sve što se događa u njegovoј neposrednoj okolini. Stoga je potrebna velika ljubav i pažnja u odgoju svakog, pa i sasvim malenog djeteta. Tome je kasnije poučavala i svoje sestre. Danas bismo suvremenim rječnikom mogli reći da ju je Gospodin osobno poučio dječjoj psihologiji. S tog razloga ona mu izriče hvalu i ne ostaje pasivna već je spremna primljene talente oploditi.

U petoj ili šestoj godini imala je jak doživljaj Božje prisutnosti. Evo kako to ona sama opisuje:

»I gledajući prema nebu i svodu kojeg je mjesec rasvetljivao, dok je tetka govorila Vjerovanje, ja sam bila kao uronjena u Boga i ni sam mogla izgovarati Vjerovanje, jer sam već kao stvarno osjećala i promatrala nebeskog

Mladi iz Subotice uz svoju blaženicu...

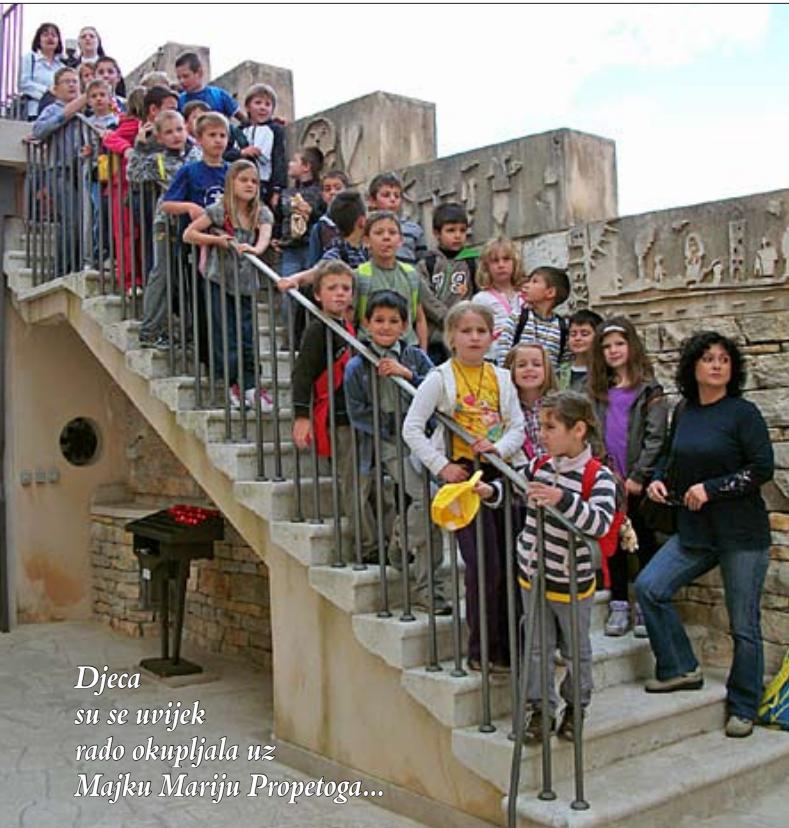
Oca koji sve obuhvaća i mislila sam: 'Da, zašto se to govori *Vjerujem u Boga Oca*, kao da se može posumnjati da ga nema.' (...) tako, Boga osjećajući i promatrajući, nisam mogla izgovarati *Vjerujem da ga ne uvrijedim kad je on tu više i jasnije nego što smo mi.*³

Zaključujemo da se u opisanom trenutku ostvarilo blaženstvo: »Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati!« (Mt 5,8). Bog ne želi ostati skriven i nedodirljiv. Vruće čezne za čovjekom i dolazi u čisto srce. U maloj Mariji pronašao je svoje ugodno boravište i polako ju je pripremao da bude posrednica njegove ljubavi i milosrđa grešnom čovječanstvu.

Marija Petković odrasla je u topлом obiteljskom ozračju praktične vjere i pobožnosti. Majka joj je bila radina domaćica i bogobožna, a otac više milosrdan i pravedan. Marija ga je smatrala svecem i bila više na njega vezana:

² Usp. Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov Split, Verbum, ²2004., 18.

³ Isto, 21.

Djeca
su se uvijek
rado okupljala uz
Majku Mariju Propetoga...

»O tac je bio, poslige Boga, njen ideal – njena ljubav, kojeg je jako i s poštovanjem kao svinju ljubila zato što je tako dobar i milosrdan i siromašnima...«⁴

Marija zahvaljuje Bogu na dobrim roditeljima koji su je čuvali za nebeskoga zaručnika i odgajali u jednostavnosti, radu i milosrđu za bjeđenike. Budući da joj je obiteljska kuća bila nasuprot župne crkve, ona je često odlazila pohoditi Isusa. Stoga nije čudno što sama zaključuje da je u obitelji odrasla kao u samostanu.

Između drugih milosti kojima je Gospodin obilno nadario Mariju Petković, bila je i milost

prepoznavanja Božjega govora u duši. Isus joj je s križa u njezinoj petnaestoj godini progovorio: »Ljubi me, kćerce!«⁵ Ona mu je spremno darovala svoju ljubav. Kasnije se uvijek u ispitu savjesti prisjećala obećanja i kajala zbog nesavršene ljubavi. U njezinoj dvadesetčetvrtoj godini Isus joj ponovno progovara: »Žrtvuj se za mene!«⁶ Tada je jasno shvatila da joj nije mjesto u zatvorenom samostanu, već na vjetrometni svijeta i u iskazivanju ljubavi i milosrda potrebnima. Nakon njezina slobodnog pristanka na žrtvu uslijedila su tjelesna i duševna trpljenja, nerazumijevanje u obitelji, prisiljavanje na udaju i druge teškoće. Žrtva je bivala sve veća. Ipak, i u najtežim kušnjama ostaje vjerna Božjoj volji koja joj je izričito objavljena.

Osim što je Bog u skrovitosti progovarao njezinoj duši, ona je i u ljudskim riječima i činima znala prepoznavati njoj upućenu Božju poruku. Tako je jednom u samostanu sestara ančela promatrala njihovu postulantici kako mete čiste stepenice i pritom razmišljala zašto se ona toliko uzaludno muči. Postulantica je Mariji kazala, a da je ova nije ništa pitala, da sve što se radi za Gospodina treba biti savršeno. Ta se pouka Mariji Petković duboko usjekla u dušu i nikada je nije zaboravila.⁷

Tijekom njezina djetinjstva i mladenaštva Gospodin je Mariji obilno iskazivao milosrđe.

⁵ Isto, 54.

⁶ Isto, 114.

⁷ Usp. isto, 31.

Ponajprije joj je darovao svoju blizinu, a potom i uredio vanjske okolnosti koje su pripomogle Marijinu oblikovanju u krepesnu kršćanskom životu. Marija je aktivnim sudjelovanjem prihvatala Božje zahtjeve i odlučno ispunjavala Božju volju. Poput Blažene Djevice Marije i ona postaje službenicom onoga koga je njezina duša beskrajno ljubila.

2.2. Družba kao djelo Božje ljubavi i njegova milosrđa

Marija Petković duboko je uvjerenja da je nebeski Otac, radi neizmjerne ljubavi i milosrđa prema bijednicima, želio upravo u Blatu utemeljiti redovničku družbu čije će članice biti ispružena ruka njegova milosrđa.

»Svemogući Bog, naš premilostivi Otac, u svojoj velikoj ljubavi i milosrđu, po svom ljubljenom Sinu Gospodinu našemu Isusu Kristu, htio je sam utemeljiti ovu svoju malu družbu za svoja sveta djela ljubavi i milosrđa, za bijedne i trpeće, osobito za zapuštenu djecu.«⁸

Citiranu rečenicu Marija je napisala u autobiografiji prije konkretnog izvješća o slijedu događaja u nastajanju njezine družbe. Odmah na početku željela je istaknuti da je Družba rođena iz Očeve ljubavi i milosrđa. Iz spomenutog proizlazi da njezino glavno poslanje trebaju biti djela ljubavi i milosrđa prema svakome, a osobito prema zapuštenoj djeci. Iz događaja koji su uslijedili očito je da je Bog želio tu družbu.⁹ Prisjetimo se samo nekih važnijih trenutaka.

Na blagdan Gospodinova navještenja, 25. ožujka 1919. godine, Marija je zauvjek ostavi-

la roditeljsku kuću i započela stanovati u sestara ančela. Strpljivo je čekala daljnje odluke Božje providnosti. Nakon samo dva mjeseca umrla je poglavarica sestara ančela, a druge dvije sestre povukla je uprava iz Blata, budući da im političke okolnosti nisu bile naklone. Marija je po biskupovu naputku uz pomoć nekoliko domaćih djevojaka preuzela sav posao sestara ančela. U tim joj trenucima biskup Josip Marčelić piše: »Ti si više puta rekla da želiš sve svoje i svoj život žrtvovati za svoje domaće u Blatu. Eto ti prigode. To je volja Božja.«¹⁰

Družba Kćeri Milosrđa svoj začetak slavi 25. ožujka 1919., iako je službeno ustanovljena 4. listopada 1920. kada je prvih šest sestara iz ruku dubrovačkoga biskupa Marčelića primilo redovničko odijelo i redovničko ime. Otad je Marija Petković postala sestra odnosno majka Marija Propetoga.

Marija Propetoga čitavim je bićem zahvaljivala Bogu za »milu Družbu«.¹¹ Međutim, ni nju nisu mimošli trenuci krize, straha i sumnje. U jednoj takvoj tjeskobnoj situaciji 1923. godine obratila se za pomoć zagrebačkom pomoćnom biskupu Josipu Langu koji ju je ohrabrio rječima:

»Gospodin mi je dao upoznati da je ova družba njegovo djelo i da više nikada ne posumnjate u opstanak ovog Božjeg djela.«¹²

Od tada se u svim kušnjama više pouzdava-la u Gospodina.

¹⁰ Isto, 138.

¹¹ Marija Propetoga Isusa Petković, *Duhovna razmatranja i bilješke* (Bilježnica 15, 29), Zahvalna molitva prigodom 40. obljetnice začetka Družbe.

¹² Usp. Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov Split, Verbum, ²2004., 192.

⁸ Isto, 135.

⁹ Usp. isto, 135-141.

Ipak, čekao ju je još gorči kalež kada je morala živjeti u goloj vjeri i pravom pouzdanju. Val nerazumijevanja od strane vlastitih susestara i crkvenoga vodstva pritisnuli su njezino malaksalo i bolestima shrvano tijelo. Odjednom su svi od nje počeli zahtijevati nešto što je ona osjećala da nije Božja volja. Čak joj je i Isus dao znak da ne popušta njihovu navaljivanju. Međutim, svojim odlučnim stavom navukla je na sebe prezir onih koje je duboko poštivala i čitavim bićem ljubila.¹³ I u najtežim trenucima smogla je snage da se baci »u naručaj milosrđa Božjeg«.¹⁴ Jedino je tu pronalazila utjehu i mir. Ona se ne predaje, već vapi milosrdju Božjem za pomoć. Upravo su iz tog razdoblja njezina života sačuvane brojne molitve upućene Ocu milosrđa poput ove:

»O Bože i Oče moj, Oče milosrđa, čuj vajpaje bijede i boli moje, i strave moje vidjevši

... i sportski uspjesi uz našu blaženicu!

¹³ Za bolje upoznavanje s teškim kušnjama Majke Marije Propetoga vidi: Marija Propetoga Isusa Petković, *Duhovna razmatranja i bilješke* (Bilježnica 12, 2-9).

¹⁴ Isto, 3.

da oko mene sve propada, sve se iznevjerava, sve se odalečuje... Ne vidim tebe, sunce moje, mrak je pao na dušu moju, sama i ostavljena od sve mile moje djece.«¹⁵

Očito je da je Marija Propetoga dosegnula samo dno patnje, ali se ni tada ne predaje. Jedino oružje koje joj je preostalo jest molitva Ocu milosrđa koji je nikada nije iznevjerio. Samo nekoliko mjeseci poslije kliče:

»Sve što opстојi u ovoj družbi tvoje je djelo, tvoja providnost i tvoje milosrđe.«¹⁶

Marija je duboko svjesna da je ograničen stvor i da sve zasluge za Družbu pripadaju neizmjernoj Božjoj ljubavi i milosrđu. Stoga i u teškim trenucima zaziva Božje milosrđe i Oca milosrđa da se pobrine za svoje djelo i svoje slave i grješne službenice. Ona je žena vjere i pouzdanja, žena koja se ne zaustavlja pred poteškoćama znajući da će joj Otac milosrđa uslišati iskrene vapaje.

2.3. »Ustat ću i idem k Milosrđu«¹⁷

Marija Propetoga bila je osoba neobično osjetljive i profinjene savjesti. Duboko se i istinski kajala za grijehu kojima je vrijeđala Božju svetost. U njezinim razmatranjima često nalazimo vapaj: »Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome« (Ps 51). Bila je svjesna vlastitih slabob

¹⁵ Isto, Bilježnica 13, 9 (Razmatranje od 1. rujna 1954.).

¹⁶ Isto, Bilježnica 13, 18 (Razmatranje od 25. ožujka 1955.).

¹⁷ Isto, Bilježnica 10, 9. Ovdje pod Milosrđem misli Boga Oca, iako se često obraća Isusu Kristu istim izrazom. Marija se u ovom razmatranju kaje za svoje grijehu, ali pritom zna da je Otac milosrđan i odlučuje zakoračiti prema njemu.

sti, ali je znala da je Božje milosrđe daleko veće. Budući da napasnik nikada ne miruje i Mariju Propetoga ponekad su obuzimale sumnje i očajne misli. Bojala se vječne udaljenosti od Boga kojeg je čitavim bićem ljubila. Stoga je vapila:

»Gospodine, spasi me, jer dršćem i strašim se da ne potonem u jaz ognjeni. O, ne pusti me, milosrđe Očevo!«¹⁸

U takvima trenucima straha i beznadu nastojala je u svojoj nutriti pobuditi pouzdanje u Oca koji je milosrdan grješnicima i raduje se njihovu povratku. Kao i rasipni sin u prispoljbi u Lukinu Evandželu (Lk 15,11-32) i Marija ustaje i vraća se Ocu:

»Ustaj, dušo moja, podigni se i hajde Ocu koji te neće odbiti, već će te u zagrljaj milosrđa primiti. Rane će tvoje iscijeliti... Ustat ću i idem k Milosrđu... Ocu.«¹⁹

Često teži većem pouzdanju u milosrđe Oca nebeskog koje nadilazi čovječju bijedu, slabost i grješnost.²⁰ Svoj zaručnika Isusa Krista doživljava kao dobrog odvjetnika pred Ocem milosrđa.

»Ti, Odvjetniče milosrdni, popravi i opravdaj moju grešnost i nestrpljivost pred Ocem milosrđa.«²¹

Također Isusa često zove *milosrđe*, nekad pišući velikim, a nekad malim slovom. Za nju je

milosrđe plod Kristove otkupiteljske žrtve koja je svakom čovjeku omogućila spasenje i vječno zajedništvo s Bogom, što je razvidno i iz njezine molitve:

»Oprosti, milosrđe neizmjerno, oprosti Spasitelju i Otkupitelju moj... i prikaži Ocu svoje boli, svoje rane, svoju krv, svoje probodeno ljubeće srce i za oproštenje mojih grijeha i naknadu za njih.«²²

... s kard. Josipom Bozanićem uz blaženicu.

Jednom riječju, Marija Propetoga istinski se pouzdavala u Očevo milosrđe. U molitvama i razmatranjima često se obraćala Ocu milosrđa ili pak Isusu Kristu kojeg zove Milosrđe ili milosrđe Očevo. Sama za sebe kaže da je za sve primljene milosti dužnik milosrđa Očeva. Jedino je Otac takav da i najvećim grješnicima iskazuje dobrotu, naklonost i ljubav.

¹⁸ Isto, Bilježnica 10, 33.

¹⁹ Isto, Bilježnica 10, 9.

²⁰ Usp. isto, Bilježnica 4, 9 (»Pouzdanje uvijek imati u milosrđe Oca nebeskog...«).

²¹ Isto, Bilježnica 13, 6.

²² Isto, Bilježnica 13, 15.

**Pouka prve generalne glavarice M. Marije Propetoga
sestrama u središnjoj kući i svim milim sestrama u našoj družbi
Rim, 25. ožujka 1961.**

O veličini dana utjelovljenja vječne Riječi

Drage sestre, kćeri moje u Isusu!

Današnji je dan velik za nas i za svaku kršćansku dušu, jer je danas vječna riječ Očeva sišla među nas da pomiri nebo sa zemljom. Sin Božji učinio se čovjekom da spasi ljudski rod, da svijet upozna Oca, da propovijeda duh mira i ljubavi, da nam pokaže kojim se putem ide k Ocu. Dan 25. ožujka Gospodin je izabrao za svoja sveta djela, kako stoji pisano: »U ovaj dan stvorio je svijet«. U ovaj dan, kako je već napomenuto, utjelovila se druga osoba Presvetoga Trojstva. Taj je dan Isus, Riječ Očeva, umro na drvu Križa. I naša draga družba koja je pravo djelo Božje, kako je ustvrdio blagopokojni biskup Josip Lang, jer mu je tako bilo objavljeno, i ona se je osnovala na 25. ožujka 1919., kad je prva majka – poslušavši glas Božji – ostavila roditeljsku kuću i poslije svete mise otišla sa svojom drugaricom, svete uspomene sestrom Marijom Telenta Gabrijelom, u siromašan stan koji su ostavljale sestre ančele, da odatle – prema Božjoj volji – započne i uspostavi ovu novu družbu, rekavši tiho: *Ecce, ancilla Domini...*

Gospodin je htio ustanoviti spomenutu družbu za širenje svoje božanske ljubavi po duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa. On je htio da nađe srca koja će shvatiti njegovu ljubav, da nađe na zemlji jedno žarište ljubavi gdje će moći otpočinuti među svojim zaručnicama i naći utjehe svom božanskom srcu, preko kojih će on raditi za spasenje trpećih i zapuštenih, osobito za spas zapuštene djece i mladeži, gdje će vladati duh međusobne sestrinske ljubavi. Stoga nam je sveta dužnost trajno podržavati i čuvati taj duh Isusove ljubavi.

Sva naša djela moraju biti samo za njega, velikoga Kralja našega srca uz geslo: »Sve za Isusa, na slavu Oca!«

Ako činimo djela milosrđa bližnjemu ona moraju potjecati iz ljubavi prema Isusu i dušama. Tko istinski ljubi Isusa, tako je usko s njim sjedinjen, taj nastoji da mu sve više i više ugađa, da on nađe svoje milje među zaručnicama ove družbe, kao što je

našao u Betaniji kod Marte i Marije. Naše pokojne sestre ustrajno su se vježbale u sjedinjenju s Isusom, osobito naše drage pokojne sestre Katarina Bačić i Emilija Drvoderić, pak i zadnja preminula Emila Špoljarić koja se je u tom osobito odlikovala, kako smo opažali, a i kako se može vidjeti iz njezinih bilježaka da je bila trajno sjedinjena s Isusom. Tako dakle i vi, mile moje, nastojte da se pobožnim uzdasima i strelovitim molitvama što više raspaljujete u Isusovoj ljubavi, pa da i druge na to potičete i da ih tomu poučavate.

Ako se obični kršćani moraju usavršavati u Božjoj ljubavi, koliko se više mi, njemu posvećene osobe u ovoj svetoj družbi osnovanoj za njegovu ljubav, moramo trsiti da plamtimo iz ljubavi naspram njemu?

Kćeri moje, na ovaj svečani dan uspomene začetka naše drage družbe, iz dna srca, u Isusu vas molim i preporučujem da čuvate duh ove njegove družbe koji je duh njegove ljubavi i poniznosti. Nastojte biti svete kako su bile naše prve sestre, jer i vi ste stupovi i prvi temelji ove naše družbe koju morate podržavati i utvrđivati. Kakve vi budete, takve će biti i naše buduće sestre.

Neka vam je uvijek pred očima poniženje upućene riječi koja je došla da nas pouči poniznosti i siromaštvo. Njegova presveta majka Marija i sv. Josip s njim su skupa strpljivo podnosili poniženja i skrajnje siromaštvo.

Slijedimo veselo primjer našega božanskoga zaručnika, najosobitije u ovim dvjema krepostima, pa i u samozataji i podložnosti, misleći na ono što je on sam rekao: »Ne može biti bolje učeniku, nego njegovu učitelju«, i kako reče: »Učite se od mene koji sam blag i ponizna srca.«

Razmišljajte o otajstvima Isusova života i ništa vam neće biti teško na ovom svijetu – uživat ćete jednom u Isusu vječno blaženstvo...

M. Marija Propetoga Božja dobročinstva¹

*Između tisuću drugih opisana su samo neka milosna
Božja dobročinstva za pomoć ovoj maloj njegovoј družbi*

1. Božja pomoć na putu

Imale smo u Blatu nadograditi zavod da možemo primiti veći broj sirota i za novicijat. Pošla sam sa s. Gabrijelom u nepoznate krajeve u milostinju,² ali smo obišle samo 3-4 mjeseta i donijele 180.000 kruna. To je sve bilo nekako neobično dano da se ne bi ni u 10 stranica opisalo. Samo jedan slučaj: Božja pomoć na tom putu. U Đakovu, gdje smo prvo i došle, kad smo svršile – meni osvanula ognjica³ (i ostala sam ležati kod časnih sestara sv. Križa). Vikarija je morala sama poći da obide jedno malo mjesto.

Taj dan ležeći čujem veliku pripremu u samostanu đakovačkih sestara, u njihovoј Kući matici. Zapitam: »Što je?« A one mi kažu da dolazi preuzvišeni nuncij.⁴ I ja se za taj sat ustah za doček. I kad prolaziše, zaustavi se kod mene, zapitavši me odakle sam i koje družbe. Odgovorih mu i nadodah: »Bih li mogla s njime govoriti?« Biskup Akšamović⁵ reče: »Ne može se, preuzvišeni nuncij putuje.« A nuncij reče blago i tiho neka dođem.

U audijenciji preporučim mu molbu za Svetoga Oca za grad-

¹ Motrenja i Božja dobročinstva do 1940. godine, Bilježnica 9.

² Bilo je to prvo putovanje M. Marije Propetoga u prošnju, zbog gladi koja je zavladaла u mnogim krajevima tadašnje države Srba, Hrvata i Slovenaca, a održalo se između 29. kolovoza i 29. listopada 1922.

³ Bio je to naporan put, a M. Marija Propetoga bolovala je, kako sama kaže, »na srce i na noge«.

⁴ Mons. Ermenegildo Pellegrinetti (1876-1943) bio je papinski nuncij u Jugoslaviji, sa sjedištem u Beogradu, od 1922. do 1937. kad je imenovan kardinalom i povučen u Rim.

⁵ Mons. Antun Akšamović (1975-1959) bio je biskup đakovački ili bosansko-srijemski od 1920 do 1951.

nju zavoda u Blatu⁶ i on obeća. A ponizno mi izvuče iz džepa, žaleći da nema više, »una piccola cosa« – 4.000 kruna. Kad dođoh u Blato, u milu Maticu, nađoh na stolu gdje nam je Sveti Otac Pio XI. preko nuncija poslao 15.000 lira (35.000 dinara) za gradnju Zavoda – samostana Matice u Blatu.

Eto, Gospodin me je s malom bolesti zaustavio u Đakovu da nam pomogne preko preuzvišenog nuncija i da ne bi mi jadne rekle da nam Gospodin nije sam, i bez naše prikupljene milostište, pomogao. I tako kroz kratko vrijeme podigne se srednji dio samostana u Blatu. I odmah prenesemo⁷ 30 sirota gore. O, kako mi je bilo gledati uvečer dragu tu sirotu djecu gdje počivaju kao anđeli u svojim krevetima.

2. Novac

Tri put smo u potrebi našle novac u kasi, a ne znamo kako – jedanput 5.000, drugi put 2.000, a treći put 1.000. Lijepo se sjećam za tu 1.000. Imala sam hitno otpovjetati za Zagreb. Kad sam primila vijest i odlučila se, bila je već večer, noć. Znala sam da odavna nema novca. Ali isto pitam ekonomu s. Serafinu je li gdje priskrbila i korim je da me nije prije obavijestila da negdje uzajmimo, jer da je teško stati⁸ u kući bez novca. I kad su svi legli, ja sve mislim kako bih gdje u Veloj Luci uzajmila kod agenta bar 300 dinara, a drugo ču pak u Zagrebu. Ali ako ne bude agent imao, što onda? A ja moram otpovjetati.

I nešto mi u duši govori neka otvorim dnevnik – troškovnik. Otvorim prvu koricu kad, eto, 1.000 dinara – činilo mi se da sanjam. Uzmem u ruke i bolje gledam – jest, uistinu 1.000 dinara. I zovem s. Serafinu i pitam je zna li ona za taj novac, a ona se ne

⁶ M. Marija Propetoga tu je molbu papi Piju XI. bila napisala 28. lipnja 1922., a uz nju i popratno pismu nunciju Pellegrinettiju, a sve je uputila svome dubrovačkome biskupu Josipu Marčeliću da on kao mjesni pastir to proslijedi naslovnicima.

⁷ U značenju: *preselimo*.

⁸ U značenju: *biti*.

može načuditi i kaže: »Otkud, nemamo novca u kući, a hiljadarke ne znam od kad nisam vidjela. Drugo, troškovnik mi je svaki dan u rukama, pa još tu kod prve stranice gdje se knjiga otvara, odmah bi se bilo opazilo.« I kaže mi, nek' pogledam račune, otkuda hiljadarka? I ja sam otputovala. Tako smo još nekoliko puta našle novac kad je časna majka rekla da ćemo naći.

3. Podmiren dug 31. prosinca 1928.

Radi gradnje i uzdržavanja tolikih sirota upale smo u dug, a tko da ga podmiri ako ne naš Gospodar i Kralj. I napisem uvečer molbu na tablici gdje ponizno molim Gospodina da nam kao Gospodar, Kralj naš, pomogne i isplati nam dugove. I stavim molbu na oltar. Duga je bilo 30.600 dinara.

Trgovci na svršetku godine javljaju da nam više neće davati hranu na veresiju. A imale smo oko 30 sirota na hrani, a nas oko (...) Ali na tu poruku trgovaca kad mi to dođoše reći 31. prosinca 1928. nisam se ožalostila, već osjetih u sebi glas: »Vidjet će oni kako se Gospodin brine za svoje.« I ni čas nisam posumnjala, dapače imala sam osjećaj i stalni glas da je Gospodin to već uredio (a ništa faktično, ni sjenke nisam znala ili čula od koga). Duša mi je i na pomisao na to Božje dobročinstvo, kao i na sva, bila ushićena i ganuta.

I došao je čas da zvone za odlazak u kapelu da zahvale Bogu s »Te Deum«, kako je običaj na staru godinu predvečer. Sestre mimo mene lete u kapelu da ne zakasne, a ja ushićena gledam prema nebnu put juga (...) i duša mi se punila zahvalnošću za ovu godinu, kako je Gospodin kao naš premudri Gospodar i Kralj sve vodio, i već u duhu mislim kako će sada predvoditi zahvalnu molitvu Gospodinu u kojoj će mu zahvaliti za sve, kako je premudro i milostivo kao Otac nejake djece sve vodio i kao milostiv zaručnik sve prisrbio i uredio i kao mudri Gospodar podmirio naše raču-

ne (i u tom mi sine i naš dug od 30.600 dinara za gradnju i kod trgovaca koji već od sutra ne daju dalje na knjižicu ništa).

Ali na tu pomisao, mjesto bojazni, još mi se više uzbudi zahvalnost Bogu, jer u duhu čujem unutarnji glas: »Možeš i zato zahvaliti jer je i to uređeno« i ponovim sigurna: »Jest, ali kako će to reći pred sestrama u molitvi kad one znaju da nije«, i okrenem se da idem za sestrama put kapele da ne zakasnim, ali neka nutarnja sila i radosna užbuđenost opet me okrene put vrata. Kad netko pozvoni, žurno otvorim – to je poštari donio poštu. Brzo uzmem i zatvorim vrata. I u žurnoći samo pogledam naslove – vidim jedno veliko pismo iz Amerike, otvorim i bacim oko i čitam ove riječi: »Mariji Propetog Petković, Blato. Draga sestro! Šaljem Vam 40.500 dinara pomoći za Vaše sirotište i to 30.000 da podmirite dug, a 10.500 za potrebe sirotne djece u vašem sirotištu. Odbor za blatsku siročad preko P. Andrijića« (nisam ni znala da se osnovao taj odbor u Americi, niti kako su oni saznali za naš dug).

I odmah ostavim svu tu poštu i odletim za sestrama u kapelu, one su već bile sve na koru, i svijeće užežene, kao da čekaju mene. Gospodin kao da je htio da dočekaju tu vijest.

Kad sam došla na sredinu crkve, podignem ruke prema velikom oltaru, i okrenem se prema sestrama na koru i učinim im znak rukama prema nebu kao znak da smo nešto primile da zahvale Bogu, da se nešto dogodilo, a one ne znajući što, začude se što je časna majka tako ushićena. Ali poslije, u molitvi koju je predvodila na stepenicama prezbiterija, razumjele su da je Gospodin podmirio sve dugove.

Kad su sutradan trgovci čuli da je došla svota iz Amerike, svi poručuju sestrama neka samo izvole doći i uzeti hrane koliko hoće i što hoće.

Tako je Gospodin više puta izvanredno i nenadano pomagao.

Pouka prve generalne glavarice Majke Marije Propetoga Caseros, 25. ožujka 1951.

Providnost i ljubav Božja u našoj družbi

Pozdravljam vas, kćeri moje, vas i sve moje kćeri u Americi i Europi koje ne mogu imati blizu sebe, danas, u ovim svečanim momentima kad se navršava 32. godina utemeljenja naše družbe koja je počela kao veoma mala na otoku Korčuli, na Jadran-skom moru, i koja je malo po malo rasla i množila se u naručju svoga Oca i božanskoga kralja. Ima 32 godine da je Bog započeo ovo djelo. On je jedini utemeljitelj ove družbe i njezin jedini gospodar.

Ali zašto je utemeljio ovu družbu kada ih ima tisuću na svijetu? Jer je htio da ima kuću, zajednicu svojih ljubljenih Marti i Marija, gdje će se odmarati na ovoj zemlji, gdje će imati duše koje žive od njegove ljubavi i za njegovu ljubav – svoj dom u kojem će se moći odmarati. Jednostavan dom, siromašan, u kojem se prezire sve ono što je svjetsko, posvetivši se poniznom radu i djelima milosrđa prema bližnjemu, radeći za njega. To je bio plan naše družbe.

I on je sve pripravio, jer ja nisam rekla ni jednoj djevojci, ni jednoj duši da me slijedi. Zato je ova družba Isusova. On ju je utemeljio i on je sve učinio. To je rekao sam biskup suutemeljitelj poslije pred mnoštvom naroda, izjavivši da je čekao deset godina na taj čas. A ja za to nisam znala. Isus je sve pripremio: kuću, kapelicu, klupe, školu, sve – ali siromašno. Međutim u tom siromaštvu kraljevala je ljubav koju se teško može naći na zemlji. Zato sam govorila Isusu: »Što može biti na nebu više od ovoga?« Bilo je naime slatko živjeti s onim prvim krotkim dušama. Nedavno mi je pisala časnica vikarija Gabrijela T.: »Majko, budite mirni, Vaše kćeri su čast svete Crkve i Isusova utjeha, zadržale su isti duh koji ste im Vi dali. Jer ih ni progonstva, ni ratovi, ni prijetnje, ni opasnosti nisu zastrašili.« Čak su bogataši i ljudi visokog autoriteta trpjeli oskudicu, ali naš Gospodin uvijek je pomagao naše sestre svojom providnošću.

Svemogući Bog naime vodi sve od početka naše družbe, dok je vašoj Majci povjerio da čuva za svetu Crkvu njegovu djecu. Zato budite sigurne da je naša družba djelo samoga Boga, njega samog, a ne jedne žene ili grupe duša.

Gospodin sam je tražio ovu družbu i htio je za sebe – on od nje traži samo ljubav. Zadržite dakle i sačuvajte ovaj duh ljubavi prema Isusu i duh jedinstva među sobom. Ali na prvom je mjestu Isus i revnost prema njemu, a ne staviti na prvo mjesto dje-

la stavivši njega na drugo. Da, morate ostvariti djela milosrđa prema bližnjemu, ali se ova moraju roditi iz ljubavi prema Isusu i vršiti ih zbog njega, jer tko zaista ljubi Isusa, ljubi istom ljubavlju i njega i duše. Svjetlost ne svijetli zbog sebe, nego zbog drugih, i vatra ne gori da grije samu sebe, nego one koji je okružuju. Tako i mi moramo uvijek ljubiti i ne tražiti ništa za sebe. Morate biti energične i stroge sa samima sobom žrtvujući se i dajući se sve Isusu i po njemu Ocu, a po Isusu dušama.

Svaki put kad otvaramo novu kuću, Gospodin nam uvijek sve pripravi, ali zatim moramo mi da se maknemo i radimo i da se uzdržavamo svojim snagama, jer Isus hoće da mi radimo kao što su radili Presveta Djevica Marija i sveti Josip.

Povijest Božje providnosti u našoj družbi živo je evanđelje, jer ako je Isus za svog života umnožio kruh, sad čini neprestano čuda s ovom svojom družbom.

Ali neka Isus ne bude u našim Svetištima kao u bilo kojoj crkvi, već neka on osjeća da je među dušama koje ga ljube, koje mu pristupaju srcem, nošen u rukama ljubavlju, razumijevajući ono što on hoće – a on hoće ljubav. Međutim mi, s naše strane, učinimo sve do kraja ono što znamo i poznamo, i Bog će nas čuvati. Sačuvajte, kćeri moje, ovaj duh pouzdanja koji se rađa iz ljubavi. Svaka mora umrijeti za sebe i dati se potpuno tamo gdje je Bog postavi, pa makar živjela u poniznom poslu, obrađujući vrt ili redeći kokošnjac. Ne htjeti ovo, znači neznanje, znači nerazumijevanje toga kako je Isus živio ponizno i povučeno.

Čuvajte i ljubite, kćeri moje, svoju družbu, jer je ona djelo Božje. U njemu vas sve grli i blagoslivlja vaša duhovna Majka,

Pouka Majke Marije Propetoga, 16. travnja 1950.

Pouzdanje u Boga

Kćeri moje, danas me je Bog nadahnuo da vam moram govoriti o pouzdanju u njega jer po ovom pouzdanju postižemo sva dobra.

Sveta je Terezija govorila da ćemo moći postići koliko budemo imali pouzdanja i vjere. Tako duša koja ima pouzdanja može učiniti puno, a koja ima malo pouzdanja ili ga uopće nema, ništa neće učiniti.

Razmišljajte, kćeri moje, o Isusovoj riječi: »Koji vjeruje u mene, učinit će velike stvari.« Da, kćeri moje, apostoli – siromašni i neuki ribari – učinili su velike stvari jer je njihova vjera i pouzdanje u Isusa bilo veliko.

Može nam poslužiti primjer otaca Predragocjene Krvi Isusove iz Sjeverne Amerike koji su došli u Čile. Prenda nisu nikoga poznavali, niti su išta imali, nisu poznavali jezika da bi se mogli sporazumjeti, a uza sve to obratili su narod i podigli veliki kolegij i župnu kuću. Na početku su unajmili malu kuću, a sada imaju ogroman kolegij. Vidite, kćeri moje, kako se sve može kad imamo pouzdanje u Boga.

Zato, kad jedna kaže: »Ne mogu!«, sigurno neće moći jer se pouzdaje samo u sebe, a ne u Boga. Ali koja stavlja svoje pouzdanje u Gospodina, unatoč svoje slabosti, moći će sve, jer sve se može u svemogućem Bogu.

Da, kćeri moje, sve možemo s Bogom. Sjetite se sv. Petra koji je hodao po moru dok je imao pouzdanja, ali čim je jedan čas

posumnjao, počeo je tonuti. Tako se i s nama događa kad se ne pouzdajemo u Boga, odmah tonemo.

Živimo u preteškim vremenima velikih iskušenja za čovječanstvo – da se vidi koji su vjerni Bogu, a koji nisu. Ali ovo stanje progonstva Crkve nije samo od sada nego od svih vremena. Poznat vam je život sv. Katarine Emmerich koja je trebala izaći iz samostana i živjeti u kolibici gdje je, bolesna i zapuštena, razgovarala s Isusom jer joj, unatoč toj velikoj kušnji, nikad nije pomanjkalo pouzdanje u Boga.

Ali nemojte misliti da će vam samo s takvim pouzdanjem biti sve lako, i da vam se ništa mučno neće dogoditi. Mučenici su se slijepo pouzдавali u Boga, a ipak su trebali trpjeti muke i nevolje i nisu ih bili lišeni nego su ih, zahvaljujući ovoj kreposti, herojski podnijeli. I danas, mnoge duše čine divne stvari jer se pouzduju u Boga.

Zato, u svakom času trebate zazivati Duha Svetoga i s njim ćete moći učiniti velike stvari. Zazivajte ga i molite da vas rasvijetli da možete vidjeti i razumjeti. S njegovom pomoći, bez jednog novčića, otvorile smo dvije kuće u Čileu, u stranoj zemlji, gdje nismo nikoga poznavale. Tako imamo još dvije nove kapelice i još dva svetohraništa za Isusa.

Vidite, kćeri moje, koliko se može učiniti kad gajimo pouzdanje i veliku ljubav prema Bogu jer se ispunjavaju Gospodinove riječi: »Tko ima, primit će još i više.«

Neka pouzdanje u Boga ulijeva mir u vaše duše i prati napredak vaših djela. Iz velike vjere rađa se pouzdanje, a iz pouzdanja izvire ljubav. Ljubavlju, vjerom i ufanjem stvaraju se djela za Bo- ga. Ljubav sve može, sve hoće, sve spašava; ljubav sve podnosi i svakoga želi obradovati – ljubavi ništa nije teško.

Borba za uzdržavanje i napredak Družbe po svetoj providnosti¹

Zbog teških poratnih prilika koje se još uvijek osjećaju, pogotovo u našoj mladoj družbi, bila je velika borba za život i uzdržavanje povećanog broja zajednice i sirotišta. Naša Majka imala je veliku brigu i borbu kako će u tim teškim vremenima prehraniti i uzdržati svoju mladu zajednicu i dragu sirotinu djecu. Ali nije klonula, znaajući da je sam Gospodin htio utemeljenje ove svoje družbe i da je on sam njezin uteviljitelj, u svemu se potpuno oslanjala na njega.

Doista, Gospodin je htio da se ova družba osnuje baš u tim teškim poratnim vremenima, u svakovrsnoj nestaćici i oskudici da tako više odskoči njegova sveta moć i briga za Družbu. I kako kaže naša Majka: »U svim poteškoćama i potrebama uvijek je milostivo pritekao u pomoć i providio sve potrebe. Samo po njegovoj svetoj providnosti Družba se uzdržala i napredovala.«

Istina i naša Majka je mnogo žrtava doprinijela sa svoje strane brinući se za ovu njegovu družbu, ali on joj je davao uvijek svoju svetu milost i pomoć u svim pothvatima koje je poduzimala za potrebe Družbe i spas drage joj sirotne djece i to bilo s ekonomski strane za uzdržavanje i prehranu, bilo oko radova gradnje i nadogradnje samostana i sirotišta. On je uvijek vodio i pratilo njezine korake, koji puta i na čudnovat način, kako to vidimo kod ovog putovanja koje nam opisuje Dnevnik Kuće matice u Blatu, početkom 1924. godine: »Starješica ide u Split da nabavi potrebne stvari za samostan i da na Oblasnoj zaštiti djece u Splitu govori o sirotištu. Nevrijeme je pak odnese i zaustavi najprije na Korčuli, a onda u Metkoviću. Tu Majka kupi hrane i drva za prozore na kuhinji i praonici. Radi velikog nevremena 8 dana putovaše do kuće.«

Iz toga se vidi kako naša Majka u svojoj velikoj ljubavi i brizi za sestre i sirotinu djecu ide na put ne gledajući na sebe i slaba vremena koja su u zimsko doba vrlo nestalna i opasna za putovanje morem. Ali što čini Gospodin u svojoj svetoj providnosti? Znajući da u Splitu na Oblasnoj zaštiti djece ne bi imala uspjeha služi se ne-

¹ Kronika (1918) 1920.-1939., Glava VI., 1924. godina, 72.

vremenom koje upravlja njezine korake u Metković gdje je znao da će moći nabaviti nešto hrane. I doista, tu naša Majka odmah kupi nešto živežnih namirnica za potrebe samostana i sirotišta. Osim toga nabavi i potrebno drvo za prozore novosagrađenih prostorija. Upravo za taj materijal bila je u velikoj brizi gdje i kako će ga dobaviti, a eto kako je naš Gospodin u svojoj svetoj providnosti pomočao i njezinu potrebu zadovoljio. Upravo prema onoj Svetoga pisma: »Koji se uzdaju u Gospodina, neće se postidjeti dovjeka!«

Bez sumnje da je ovo putovanje stajalo našu Majku mnogo žrtava i napora, jer daljinu koju se u normalno vrijeme preplovi parobrodom za 5-6 sati, ona je po velikom nevremenu i uzburkanom moru plovila 8 dana. Svaki je mislio da je parobrod uništen i da su se svi potopili.

Ali, kako smo vidjeli, nije bilo tako, već prema riječima sv. Pavla: »Onima koji Boga ljube, sve ide na dobro!«

Isto tako i kod nadogradnje samostana i gradnje sirotišta, Gospodin joj je na svakom koraku upravo čudnovato i milostivo pomogao. I tako je ova mala Isusova družba, uz njegovu svetu pomoć i milost, već u prve četiri godine svoga opstanka uza sve poteškoće poratnih prilika imala podignut svoj samostan i sirotište, gdje su sestre i sirotice imale pristojne prostorije za stanovanje.

I baš u tom čudnovatom napretku ove male Isusove družbe, uza sve nestasice i poteškoće, vidi se prst Božji koji u svojoj svetoj providnosti i dobroti bdije i vodi djelo ove družbe preko naše Majke ute-meljiteljice.

Hvala mu i slava uvijek!

Blažena Marijo Propetoga Isusa

O Marijo, ti blažena
Propetoga Spasitelja
koji tebi u životu
bješe radost i sva želja.

U tvom licu vidjet mogu
tvoju dušu, čisto srce
što se blista i što sja
k'o na nebu žarko sunce.

Glas pastira ti si čula
da te traži, da te zove
Radosna si Kristu dala
mladost svoju, srce svoje.

Od ljubavi prema njemu
gorjelo je srce tvoje
Ljubila si zaručnika
uskrsloga pobjednika.

Govori mi kad pogledam
tu ljepotu, tvoje lice
Za njegovo srce sveto
kucalo je tvoje srce.

A ti sada njega moli,
Mlado sunce, Božjeg Sina
Da ga kao srce tvoje
ljubi draga domovina.

Da i naša duša gori
od ljubavi prema Kristu
Da u vjeri blista srce
k'o na nebu žarko sunce.

Na tom nebu Europe
da hrvatska vjera blista
Da sjaja i da kliče
Mi ljubimo Kralja Krista.

Ja vjerujem da pred Ocem
tvoje srce sada kleči
I blaženi dragi papa
što nam reče ove riječi.

Stoljećima Kristova si
o Hrvatska, zemljo mila
U Europu kada uđeš
ti ostani što si bila.

Mato Matić

Obostrana ljubav na prvi pogled!

Hvaljen Isus i Marija!

Imam potrebu da vam se javim jer sam uvjereni da nam je naša blaženica posredovala u usvajajušem našega sina.

Muž i ja smo 7,5 godina u braku i zbog mojih zdravstvenih poteškoća nismo mogli začeti i roditi dijete prirodnim putem. Jako smo željeli postati roditelji, a kao vjernici nismo željeli ići na umjetnu oplodnjbu pa smo se odlučili za posvajanje. U prosincu 2009. poslali smo molbe za posvajanje na sve centre za socijalnu skrb u Hrvatskoj, čekali da nas netko nazove i molili Boga da bude njegova volja u cijeloj toj stvari.

Početkom ljeta 2011. bila sam u svojoj župi kad je na kraju mise neka redovnica progovorila o bl. Mariji Propetoga. Tad sam uočila da su postavljeni slika i relikvije te blaženice. U prvi sam čas pomislila: »Valjda se neće oduljiti...«, ali što je časna sestra više govorila, u meni se jav-

ljalo jače zanimanje za to što je govorila. Dotad nisam ništa znala o toj blaženici. A kad je spomenula da se bl. Marija Propetoga skrbila o nezbrinutoj i siromašnoj djeci, osjetila sam neko čudno ganguće. Do kraja izlaganja već sam bila sa suzama u očima, potresena a da ni sama nisam znala što mi je. Iz čista mira, reklo bi se. Na kraju je časna objasnila da je potrebno uslijedno čudo za proglašenje svetom, pa nas je pozvala da se molimo blaženici za njezin zagovor. Tad sam ja u tom svom posebnom raspoloženju zavapila njoj za zagovor, da nam izmoli čudo da dobijemo dijete. Doduše, nije to čudo za njezinu proglašenje svetom, ali jest svakako čudo u mom životu. Relikvije sam poljubila plačući od ganguća... Inače mi se takvo raspoloženje baš i ne događa.

Kad sam taj dan došla kući, u onom raspoloženju, odmah sam se bacila na internet i našla stranicu posvećenu blaženici, pogledala biogra-

fju, molitve, zahvale, uslišanja, otvorila trajni nalog za njezinu zakladu i sve tako... No, nisam nastavila s molitvama blaženici za zagovor... i ubrzo mi je sve sišlo s umu... Ipak, imam osjećaj da blaženica nije samo tako odustala od mene!

I tako, koji mjesec poslije, u nedjelju 3. srpnja 2011. odem na misu u susjednu župu gdje ne idem često i tako vidim plakat za sljedeći tjeđan s obavijesti o proslavi trodnevnice i blagdana bl. Marije Propetoga.

Sutradan, 4. srpnja 2011. dobijemo poziv iz jednog centra da ima dječačić kojem su upravo riješena sva pravna pitanja i koji je spreman za posvajanje... Nakon godinu i sedam mjeseci čekanja na takav poziv bili smo jako uzbudeni! Zbog posla mogli smo tek u četvrtak otpotovati da ga upoznamo, tako da sam ipak bila na misi prvi dan trodnevnice. Dječaka smo upoznali u petak, 8. srpnja 2011. i bila je to obostrana ljubav na prvi pogled! Taj prvi dan druženje bio je pod nadzorom i sve je teklo dobro, da bolje ne može. Na blagdan bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2011. muž i ja smo proveli svoj prvi dan sa mi s našim budućim sinom, koji je po povratku

u dom tu večer rekao tetama da smo mi njegovi novi mama i tata! Što da vam kažem, dva dana poslije vratili smo se s njime kući! Sin nam je zaista prekrasan, mio, drag, topao, pametan, divan... ne znam što bi ijedan roditelj mogao više poželjeti! Ne da su nam se ostvarili snovi, nego nam se ostvarilo više nego što smo uopće mogli zamisliti.

Kad se odvrti cijeli film, ja sam eto uvjerenja da je bl. Marija Propetoga posređovala dolasku našega sina u našu obitelj! Prije nego smo ga posvojili molila sam Boga da, kad dođe do situacije da postanemo potencijalni posvojitelji za neko dijete, da nam dade da prepoznamo da je to stvarno to. Mislim da je blaženica tu stvar odlično uredila! Kao da nam je nacrtala! Sin je rođen na isti datum kao i ja, točno na moj 30. rođendan. Iako to ne mora znaciti ama baš ništa, meni je to mala potvrda Božje providnosti... Kao da je Bog već sve »sredio« prije nego što smo uopće poslali molbe za posvajanje... Na nama je bilo samo da slušamo svoju kršćansku savjest, strpljivo čekamo i predajemo se u njegovu svetu volju!

L.K.

s. M. Albina Mašina,
mjesna predstojnica u sestarskoj
zajednici DKM u Vancouveru

»Noćas mir i ljubav sja, zvoni pjesma nebeska – sretan Božić, Hrvatska!«

Ova hrvatska misija sa župom Prečistoga Srca Marijina u Vancouveru osnovana je prije 50. godina. Vode je oci franjevci Provincije Presvetoga Otkupitelja iz Splita, a u njoj sestre Kćeri Milosrđa djeluju već 40. godina. Našu zajednicu čine s. M. Alojzija Banović i s. M. Albina Mašina, kojima se od Božića pridružila i s. M. Lea Brusač.

Svojim zauzetim radom, predani u volju Božju i prepušteni vodstvu Duha Svetoga, put naše Majke utemeljiteljice u ovoj katoličkoj misiji ostvarujemo karizmu Družbe Kćeri Milosrđa u pastoralnom radu, po duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa.

Naše je poslanje raznovrsno i mnogostruko. Rado i s velikom ljubavlju posjećujemo bolesnike po bolnicama, u njihovim obiteljima i u staračkim domovima. Molimo za bolesne preporučujući ih zagovoru naše blaženice, a i njima preporučujemo da joj se mole. Svakodnevno se preporučujemo njezinu zagovoru moleći

s velikim žarom njoj posvećene litanije, za sve potrebe, a posebno za duhovna zvanja u našoj družbi.

Ljubav prema našoj hrvatskoj blaženici poticala nas je na razne pothvate da širimo glas o njezinoj svetosti. Vjernicima smo dijelile sličice s relikvijama i njezinom molitvom. Naš župljanin Ante Šteko naslikao je našu Majku utemeljiteljicu još prije njezina proglašenja blaženom u lipnju 2003. godine u Dubrovniku. Za to ga je zamolila naša tadašnja provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić koja se s umjetnikom susrela prigodom svoga sestarskoga pohoda našoj zajednici. Umjetnik se spremno odazvao i s ljubavlju ostvario svoje djelo i otposlao ga u blaženičino svetišta u Blatu na Korčuli. Repro-

dukciju svoga djela darovao je našoj župi da i nas blaženičin lik neprestano podsjeća na karizmu Očeva milosrđa kojoj se ona odazvala i svijetom je pronijela.

Čim je osnovana zaklada »Blažena Marija Petković« naše su sestre nastojale što više upoznati župljane sa zakladom koja je utemeljena za pomoć siromašnjim obiteljima, a posebice za pomoć u školovanju njihove djece i u bolesti. Tako smo župljanima dijelili prospekte o zakladi, a o tome smo davale obavijesti i na Hrvatskom radiju u Vancouveru. Nudili smo našim vjernicima da svoj prilog za zakladu dadnu kupnjom božićnih ikebana i pšenice što su pripremale naše sestre uz pomoć Antonjete Đurković. To radimo već sedam godina i iskusile smo da je sve što izradimo za zakladu blagoslovljeno i na radost mnogim siromašnim obiteljima u Hrvatskoj. Ovog smo došašća napravile 200 božićnih ikebana i posijale 180 zdjelica pšenice, a započele smo i s prodajom kiselog kupusa. Mnogi su vjernici potaknuti plemenitom svrhom ove zaklade već pripomogli svojom kupnjom i drugim prilozima, za što smo mi, kao blaženičine duhovne kćeri, iznimno zahvalne.

Tijekom crkvene godine, a posebice za Majčin dan i za Božić, s djecom Hrvatske škole i njihovim učiteljima pripremamo različite programe na hrvatskom jeziku. Tako se ispunja još jedna od svrha naše družbe – ljubav prema domovini i svome hrvatskome rodu. Ovogodišnji je božićni program upriličen uz poruku: »No-

ćas mir i ljubav sja, zvoni pjesma nebeska – sretnan Božić, Hrvatska!«

Duhovnu snagu i motivaciju za rad, crpimo iz bogate duhovnosti i postojane vjere bl. Marije Propetoga. U tomu nam je dragocjena njezina pisana ostavština iz koje uvijek iznova crpimo nove poticaje. Nama koje smo daleko od svoga rodnog kraja okrjepa je i njezina riječ: »Ja, drage moje, nisam nigdje privezana. Željela bih za Krista obići cijeli svijet i u slobodi duha letjeti od jednog do drugog kraja noseći svakome u srcu Krista, navješćujući Isusovu ljubav i ljepotu mile domovine!« (*Poruke vjere*, 33).

Sav naš rad, molitve i svjedočenja među Hrvatima u ovoj našoj dragoj župi u Vancouveru stavljam u zagovor naše blaženice i svih svetaca i blaženika hrvatskoga naroda. Naš optimizam u zahtjevnu i odgovornu radu krijeći jasna podrška i zahvalnost djece, roditelja i svih naših vjernika, poput ove koju nam je za Božić poslala jedna župljanka: »Duboko cijenimo vašu odanost našoj hrvatskoj župi i sav trud koji ullažete da nam svima bude ljepše i bolje. Daleko od vaših najmilijih, našoj zajednici, a pogotovo našoj djeci, darujete toliku pažnju i ljubav. Ne ka vas Svevišnji obilno blagoslovi i čuva.«

Dragi štovatelji naše bl. Marije Propetoga pozdravljamo vas i želimo vam Božji blagoslov. Neka vas on prati sve dane vašega života, a naša blaženica neka nas sve zagovara pred licem nebeskog Oca kojega je znala tako odano slaviti i veličati.

s. M. Angelina Tokić,
vjeroučiteljica u OŠ »Uskoplje«

Zimske radosti predbožićnoga koncerta u Uskoplju

Kao priprava za najradosniju kršćansku svetkovinu Božića u našoj je župnoj crkvi održan predbožićni koncert u kojem su, nakon ustrajnih dolazaka na mnoge probe i marljivoga vježbanja, sudjelovali veliki mješoviti župni zbor, dječji zbor »Bl. Marija Petković« i zbor Frame.

Koncert je otvoren skladbom *Radost svjetu svom* koju su zajednički otpjevali veliki i mali zbor, a veliki je zbor otpjevao i poznate božićne skladbe *Ljubav Božja zasjala*, Zajčev *Offertorium pastorale* i *Transeamus usque Betlehem – Sjajno svjetlo*. Dječji se zbor predstavio zanosnom i proživiljenom božićnom radosti u pjesmi i ritmici

Pahuljice bijele te recitacijama, dramom *Noć pastira* i njuziklom *Božićna obzorja*. Koncert je završio skladbom *Tiha noć* koju su izvele članice Frame.

Naš župnik fra Vinko Marković zaželio nam je svima sretne nadolazeće blagdane i pozvao nas na nastavak zajedništva ispred župne crkve uz roštilj, kuhanu vino i kolache za što se velikodušno pobrinuo mjesni odbor. Pravog zimskog ugođaja nije nedostajalo – bilo je hladno i snijeg je neprestano padao pa su djeca uživala u grudanju, a mi odrasli u pjesmi i predbožićnoj radosti.

Andeli za anđele

Mirjana Buljat,
vjeroučiteljica u OŠ Benkovac

»Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prianjajte uz dobro! Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem! U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite! U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! Pritječite u pomoć svetima u nuždi, gajite gostoljubivost!« (Rim 12, 9-13).

Ove riječi sv. Pavla iz njegove *Poslanice Rimljanim* bile su misao vodilja dječjem zboru »Marijini prijatelji« i crkvenom zboru župe Kraljice mira u Zemuniku koji su pod vodstvom s. M. Vladislave Terzić izrađivali anđele od kartona kao božićni dar našim dragim anđelima – djeci oboljeloj od leukemije. U duhu zajedništva pritjecali smo u pomoć jedni drugima, posebice onima u nevolji. Bio je to naš adventski hod. Svakog popodneva redovito smo dolazili u župnu dvoranu i svoje vrijeme, strpljenje u izradi i ljubav darivali smo drugima. Naše je zajedništvo bilo protkano adventskim pjesmama, molitvama i šalama. Rado spominjemo ona najvređnije i najupornije među nama – Ivu, Petru, Mariju i Teu iz »Marijinih prijatelja«. Vrhunac toga upornog rada bio je druge nedjelje došaća kad smo poslije svete mise ponudili naše rukotvorine, a tako prikupljeni novac darovan je za potrebe djece oboljele od leukemije.

Tako doživljeno zadovoljstvo darivanja želimo da nas ohrabri na daljnje zauzimanje u

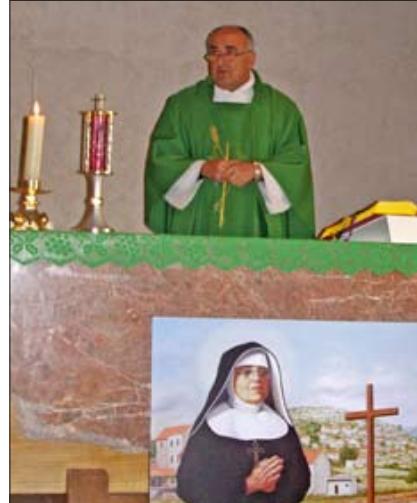

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica štovanja
bl. Marije Propetoga

»Pa ja se njoj molim svaki dan!«
– bl. Marija Propetoga prvi put u Šibeniku

Uoči blagdana sv. Nikole Tavelića, u njegovu rodnom gradu Šibeniku pohodili smo župu Presvetoga Srca Isusova na Baldekinu. Bio je to prvi susret bl. Marije Propetoga s ovim drvenim gradom otkad je proglašena blaženom. Kad smo župnika don Tomislava Puljića pitali bi li nam dopustio da vjernicima na nedjeljnim misama progovorimo o našoj hrvatskoj blaženici i da predstavimo zakladu pod njezinim imenom koja se skrbi za siromašne obitelji i potpomaže školarce rado je to prihvatio uz riječ: »Pa ja se njoj molim svaki dan!«

Župa je osnovana 4. studenoga 1966. godine, a vjernici – iako ni sami nisu odveć imućni – rado i puno pomažu onima koji su u najvećim životnim potrebama. Plod je te velikodušnosti i to da župa školuje 103 siromašne djece u Africi. Ti mališani ne bi naučili ni čitati ni pisati bez velikodušne pomoći šibenskih dobročinitelja (školovanje osmoškolca u misij-

skim krajevima godišnje košta 100, a srednjoškolca 150 eura).

Zahvaljujući svome župniku vjernici su naučili pjevati barem po jednu pjesmu svim našim svećima i blaženicima. Tako su i euharistijska slavlja prigodom našeg susreta započinjana pjesmom posvećenoj bl. Mariji Propetoga. U tom je duhu župnik u svojoj propovijedi govorio o štovanju svetaca, potičući vjernike da ih naslijeduju u njihovu opredjeljenju za Krista. Posebice je istaknuo potrebu i važnost čašćenja naših hrvatskih svetaca i blaženika. Nakon takvoga uvoda vjernici su s još većim zanimanjem slušali o životu i radu bl. Marije Propetoga i njezinih sestara Kćeri Milosrđa. Rado su sudjelovali u čašćenju blaženičinih relikvija.

Uz zahvalu za lijep i dojmljiv susret u Šibeniku s pouzdanjem povjeravamo ovaj grad i sve njegove stanovnike trajnom zagovoru bl. Marije Propetoga.

*Lucija Janjalija,
učenica 3. razreda klasične gimnazije
Ruđera Boškovića u Dubrovniku*

Karitativna grupa »Ruđerovo srce« u klasičnoj gimnaziji u Dubrovniku

ša hrvatska blaženica pratiti svojim zagovorom da naši pothvati i ideje budu i nadalje uspješni i plodonosni, jer kanimo nastaviti – radosni i puni dobre volje. Pozdrav iz Dubrovnika!

Ako u petak poslije šestoga sata ostanete u školi naići ćete na veselu družinu oko s. M. Jelenе Krilić koja nas je okupila uz dalekosežnu ideju, koja već sad prerasta u puno više od toga. Odlučile smo iskoristiti svoju kreativnost da barem nekim ljudima učinimo Božić malčice boljim.

Izradile smo više od 150 čestitki koje je velikodušno otkupio naš ravnatelj don Bernard Pleše. Potrudile smo se i u izradi božićnoga nakita, a na školskoj smo priredbi napravile prodajnu izložbu. Bio je to zanimljivi »izlog« božićnih kuglica, anđelčića, nakita za djevojke i kolača koje smo same napravile u školskoj kuhinji. Svoje uratke, na koje smo bile jako ponosne, a koji su preostali s te izložbe, ponudile smo u župi sv. Mihajla. Očito smo bile odveć vrijedne jer je naših radova bilo dovoljno za dvije prodajne izložbe. Trud se doista isplatio, a prikupile smo dovoljno utrška da smo dio od toga mogle poslati u Zakladu »Bl. Marija Petković«, a dio dati obiteljima lošijega imovinskog stanja.

Sve to ne bi bilo moguće bez svesrdne potpore našega ravnatelja i don Željka Kovačevića, naših roditelja i posebice vjernika – svi su svojom kupnjom i sudjelovanjem na različite načine pridonijeli božićnoj čaroliji. Našim podupiranjem rada Zaklade »Bl. Marija Petković« zahvaljujemo za prisutnost sestara Kćeri Milosrđa u našem gradu i školi. Vjerujemo da će nas na-

Ljubav na djelu...

s. M. Danijela Škoro,
voditeljica Stope

Ususret došašću – adventski vijenci radionice Stope

Dobrotvorna dječja radionica Stope pripremila je i ove godine svoja iznenađenja. Marlji ve dječje ruke i bujna mašta, uz pomoć »tete« Milene, Meri, učiteljice Marije i sestre Danijele, izradile su nekoliko desetaka adventskih vjenaca. Svaki je vjenčić jedinstven, upravo tako kao što je to svatko od nas. Kroz te radove djeca govore o sebi, o bogatstvu koje nose u sebi i koje žele podijeliti s drugima. Vjenčiće smo prodavali nakon nedjeljnih svetih misa, a utržak od prodaje dan je za pomoć osobama u potrebi. U tom je duhu i naš biskup mons. Mate Uzinić ovu crkvenu godinu u Dubrovačkoj biskupiji proglašio Godinom caritasa. Evo nam prigode da kao župna zajednica damo svoj doprinos za

sve one koji su potrebni naše pažnje i dobrote. Dao Bog da svi budemo bližnji jedni drugima – svakim danom sve više i više.

Dječji župni zbor Stope »zaveselio« u domu »Majka Marija Petković«

I ovog smo došašća pohodili korisnike doma za starije i nemocne »Majka Marija Petković« koji nas uvijek srdačno prime. Vedrim skladbama uveli smo ih u ozračje došašće, a potom im dočarali ponešto od događanja s predstave o sv. Nikoli i sve upotpunili radosnim i dobro poznatim božićnim pjesmama koje su i naši domaćini s nama zapjevali,

ne skrivajući svoje zadovoljstvo i radost. Zajedno sa svojom ravnateljicom Danijelom Petković i socijalnom radnicom Marijom Franulović pozvali su nas da im dodemo i dogodine, a potom su nas ugodno iznenadili i počastili. Hva-

la dragom Bogu na tako lijepim susretima koji odišu zajedništvom i životom. Dao Bog da jedni druge više uveseljavamo i da svugdje širimo radost koja izvire iz susreta s Bogom i njegovom dobrotom.

Večer blatske poezije

Ogranak Matice hrvatske našem je Blatu darovao večer blatske poezije u hotelu Lipa. Sudjelovali su srednjoškolci sa svojim mentorma, a među njima i naš župni zbor mlađih Stope. Zadivljuje s koliko ljubavi naši mlađi njeguju stare običaje i riječi čuvajući ih od zaborava. Zorno su nam opisivali i predočavali starinske običaja i ona ozračja kakva su nekad bila, što je u nekim pobudilo i draga sjećanja. Podsetili smo se opet na to da je tom starinskom čovjeku na prvom mjestu bila obitelj i

zajedništvo, a u tom nikad nije izostajao Božji blagoslov koji je svatko s povjerenjem molio i zazivao za svoj dom. U njihovim životima bilo je mjesta za rad i odmor, ali i za uvijek dobrodošlu zdravu šalu koja nas je i te večeri oraspoložila. Bila je to doista krasna večer koja nas je sve pozvala na to da imadnemo hrabrosti i pameti pronačitati vremena za sebe same, za svoje obitelji, za svoje korijene i za Blato u kojem je većina od nas ponikla i odrasla ili je tu pak pronašla svoj dom.

Božićni koncert Hrvatske glazbene udruge Sv. Vincenca

Na blagdan Nevine dječice u velikoj dvorani Doma kulture u Blatu HGU Sv. Vincenca priredila nam je svoj tradicionalni božićni koncert pod ravnjanjem Tončija Oreba. Njihovi gosti bili su naši župski zborovi – Mješoviti župni zbor Svih svetih, Zbor mlađih Stope i Dječji župni zbor Stope.

Crkva se sjeća nevine dječice koju je kralj Herod dao pogubiti ne bi li se tako riješio i novorođenoga židovskoga kralja za kojeg je držao da će ga ugroziti u njegovoj vladavini. Bog je Mariju i Josipa s Isusom izveo u Egipt odvodeći ih ispod Herodove vladavine. Kako je Božja ruka vodila i čuvala Svetu obitelj tako vodi i nas i štiti nas od svih zala. Najvažnije je da se s povjerenjem dademo voditi od te ruke.

Onome tko ljubi ništa nije teško – euharistijsko klanjanje u svetištu

Svakog devetog u mjesecu u blaženičinu se svetištu održava klanjanje pred Presvetim. Tako je i za ovo siječanjsko naš župnik don Nikola Berišić izložio Presveto u prisutnosti sestara Kćeri Milosrđa, djece iz vrtića »Marija Petković« te nekolicine vjernika. Potom su na molitvu pristilazili »drugaši« iz blatske osnovne škole. Tijekom dana u svetište su navraćali oni koji su imali potrebu za molitvenim zajedništvom s Bogom u tako intimnoj molitvi pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom. U predvečer je započelo zajedničko klanjanje, a potom je uslijedio blagoslov s Presvetim i sveta misa. Svetište se ispunilo pravopričesnicima, krizmanicima i drugom djecom te odraslima u ozračju duboke pobožnosti i predane vjere. Župni zbor mlađih Stope predvodio je liturgijsko pjevanje.

Župnik nas je u svojoj propovijedi podsjetio na božićna razmišljanja u duhu naše blaženi-

ce, koja nam pomalo izmiču, a zapravo bi trebala zauvijek naći mesta u našim srcima. Bog nam je po Malom Bogu – Božiću pokazao svoju ljubav, a ljubav sve može i ništa joj nije teško. Evangelje od dana odvelo nas je na obale Galilejskoga jezera i učinilo svjedocima Isusova poziva učenicima, poziva koji ih je zaogruuo stvarateljskom snagom. Slijediti Isusa za njih je

postalo djelo milosti, jer su Isusovi učenici trebali napustiti sve i krenuti u nepoznato. Takva je Isusova učenica bila i bl. Marija Propetoga. Isusa kojeg je susrela, bl. Marija Propetoga davala je svima. Svakom od nas upućen je isti poziv! Hoćemo li se znati odazvati? Svatko u svome okruženju! Slušajmo ga u tišini svoga srca, pa i u skrovitosti svetište bl. Marije Propetoga! Možda upravo u njemu Isus ima neku riječ za tebe? Navrati! Daruj sebi milosno vrijeme!

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kveteč
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi dvomjesečno

Godišnja preplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale
europске zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za preplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: 2390001-1100341407

devizni račun: IBAN: HR26 2390 0011 1003 4140 7,
Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kućna matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Iskreno zahvalni
za svaki i najmanji dar!**

Vaše sestre Kćeri Milosrđa
i štićenici Zaklade »Bl. Marija Propetoga«

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb**

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Žiro račun: 2408002-1100022172

Devizni račun: 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvalni smo svim župama u kojima smo mogli posvjedočiti o karizmi bl. Marije Propetoga i njezine Družbe Kćeri Milosrđa, a posebice onima koje smo nedavno posjetili uz odobrenje njihovih župnika:

p. Vinko Sudar – župa Blažene Djevice Marije,
Kraljice apostola, Zaprešić

fra Anto Pervan – župa Gospe od Pojišana, Split
don Damir Vuletić – župa Kraljice mira, Makarska,

a radujemo se i novim susretima:

12. veljače – župa sv. Stjepana Prvomučenika, Opuzen
19. veljače – župa sv. Josipa Radnika, Gajnice, Zagreb.

Objašnjenje uz naslovnicu – detalj stropne slike u crkvi sv. Josipa radnika u Sisku, djelo akademskog slikara Tihomira Lončara iz Zagreba, 2004.

Ako se obični kršćani moraju usavršavati u Božjoj ljubavi,
koliko se više mi, njemu posvećene osobe
u ovoj svetoj družbi osnovanoj za njegovu ljubav,
moramo trsiti da plamtimo iz ljubavi naspram njemu?

Kćeri moje,
na ovaj svečani dan uspomene začetka naše drage družbe,
iz dna srca, u Isusu vas molim i preporučujem
da čuvate duh ove njegove družbe
koji je duh njegove ljubavi i poniznosti.

Nastojte biti slete kako su bile naše prve sestre,
jer i vi ste stupovi i prvi temelji ove naše družbe
koju morate podržavati i utvrđivati.

Kakve vi budete, takve će biti i naše buduće sestre.

bl. Marija Propetoga
(Rim, 25. ožujka 1961.)